

Sygn. akt IX Ka 100/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Wójcik

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r.

sprawy obwinionego G. L. o wykroczenie z art. 43 (1) ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2 a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, art. 141 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 27 października 2014r. sygn. akt II W 802/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 100/15

UZASADNIENIE

G. L. został obwiniony o to, że:

I w dniu 19 lipca 2014r., około godz. 21:05 w S. na ulicy (...), woj. (...), spożywał alkohol w miejscu publicznym, tj. o czyn z art. 43¹ ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,

II w dniu 19 lipca 2014 roku około godz. 21.05 w S. na ulicy (...), woj. (...), używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym, tj. o czyn z art. 141 kw.

Sąd Rejonowy w Sandomierzu wyrokiem z dnia 27 października 2014r. w sprawie II W 802/14 orzekł, co następuje:

I uniewinnił obwinionego G. L. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I wniosku o ukaranie,

II uznał obwinionego G. L. za winnego czynu zarzucanego mu w pkt II wniosku o ukaranie stanowiącego wykroczenie z art. 141 kw i za to na podstawie art. 141 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny 50,00 złotych,

III zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku złożył obwiniony i zaskarżając go w całości wyrokowi temu zarzucił pogwałcenie prawa procesowego polegające na nie uwzględnieniu przez Sąd jego wyjaśnień, jak i zeznań świadków świadczących o nie popełnieniu wykroczenia, które zostało mu przypisane.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie przedmiotowego wyroku w punkcie II i uznanie go za niewinnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego jest bezzasadna.

Prawidłowa jest bowiem ocena zgromadzonych dowodów sprawie, co konsekwencji pozwoliło Sądowi I instancji na wyprowadzenie słusznych wniosków i dokonanie właściwych ustaleń.

Rację ma zatem Sąd Rejonowy podnosząc, że zeznania funkcjonariuszy Policji J. S. (1) i S. R. co drugiego z zarzuconych obwinionemu G. L. wykroczeń są prawdziwe, skoro są one spójne, zbieżne i konsekwentne, a nadto pochodzą od osób zaufania publicznego, obcych dla obwinionego i nie zainteresowanych wynikiem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W tej więc sytuacji brak było podstaw do ich zakwestionowania, zwłaszcza, że skarżący nie przytacza w tym względzie żadnych argumentów. W efekcie prawidłowa jest także ocena wyjaśnień obwinionego G. L. oraz świadków J. S. (2) oraz S. R., które w tym stanie rzeczy trafnie uznane zostały za niewiarygodne. Rozważania Sądu Rejonowego w powyższym zakresie Sąd odwoławczy w pełni podziela i aprobuje jako trafne i przekonujące (k.44v.), uznając tym samym argumentację skarżącego za całkowicie gołosłowną. W świetle zatem powyższego Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, że obwiniony w dniu i miejscu, wskazanych w zarzucie używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym. Sąd Okręgowy nie podziela bowiem twierdzeń obwinionego, że użyte przez niego słowa nie były wulgarne, jak również, że zdarzenie nie odbyło się w miejscu publicznym. Dywagacje skarżącego również i w tym zakresie są całkowicie nieprzekonywujące

Mając zatem powyższe na uwadze stwierdzić należy, że apelacja obwinionego G. L. stanowi jedynie gołosłowną i nieprzekonywującą polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wywodami Sądu I instancji i z tej też przyczyny nie mogła ona wzruszyć zaskarżonego orzeczenia.

Z tych też względów sąd odwoławczy działając w oparciu o art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 437 § 1 kpk orzekł, jak w wyroku.

Nadto na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd odwoławczy zasądził od obwinionego M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem kosztów postępowania odwoławczego, uznając, że z uwagi na fakt, że jest osobą młodą i zdrową, a zatem ma realne możliwości podjęcia pracy zarobkowej, chociażby tylko dorywczej ich uiszczenie nie będzie dla niego nadmiernie uciążliwe. Na koszty te składają się:

- 30 złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary grzywny zgodnie z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 w zw. z art. 21 pkt 2) ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),

- 50 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków w sprawach o wykroczenia przez Sądem II instancji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2001r. Nr 118, poz. 1269).

SSO Ewa Opozda - Kałka